

der ikke er særlig kyndigt i Bygningen af Panzerskibe, og selv om det var det, vilde have været umuligt for det i Løbet af den ene Dag, som var stillet til Udvalgets Raadighed, at tage en Beslutning angaaende en saa vigtig Ting som Bygningen af et saa stort Panzerskib, som den højtærede Minister da forelagde Planer for. Jeg er vel berettiget til at sige, hvor stort et Beløb den højtærede Minister foreslog os; det var et Panzerskib, som skulde koste $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Man kan naturligvis ikke i Løbet af de 24 Timer, som knapt vare os til Raadighed, tage en Beslutning baade i finansiel Henseende og for vort Forsvarsvæsen i det hele taget. Udvalgets Flertal foreslaar derfor, at dette Beløb anvendes paa de andre 3 Konti, og vi udtætte i det hele at tage Bestemmelse om, hvilke Skibes Bygning der skal paabegyndes, indtil vi komme sammen igen. Det har virkelig ikke været os muligt at tage nogen Beslutning angaaende dette, og jeg kan ikke sige andet end, at det, vi ønske, er en Mulighed for at komme til en Overvejelse af dette Spørgsmaal.

Berg: Der er et Spørgsmaal under § 23. Vædringsforslaget Nr. 155, som jeg gerne vilde omtale med et Par Ord. Det er stillet af et Mindretal paa 3 Medlemmer, saa hvis der skulde regnes — hvad man jo i Almindelighed gør — efter Tallet paa Indstillerne, har det jo ikke store Udgifter. Det angaar Affattelsen af Vædringsforslag Nr. 154 af Marineministeren, hvilket lyder paa, at der skal gives 10,000 Kr. til Skolestiftet „Georg Stage“. Vi foreslaa, at denne Tæst affattes saaledes: „Til Fripladsfær og 100 Kr. til uformuende Drenges Ovelse i Sømandskab i Sejlskibe.“ Dette Spørgsmaal var Gjenstand for en — jeg tror ret livlig Forhandling her for et Par Aar siden, og naar jeg erindrer Dem om, at det lille Duffin den Gang blev fordoblet ved Afstemningen trods den strænge Disciplin, der herskede da, og de strænge Straffe, der vare satte for Overløbere til Venstre — ikke for at stemme mod Høire, det var der ingen Mulkt sat for — saa synes jeg, det tyder paa — jeg siger det til Erindring for nyvalgte Medlemmer, der ere komne siden — at de Grunde, der bleve fremsførte for dette Forslag under Nr. 155, have tiltalt endog i særlig Grad det høje Tings Medlemmer frem for det første. Den højtærede Ordfører siger, at hvis man ikke gaar med til det første, vil denne Institution, „Georg Stage“, lægge op, og den vil ikke kunne forhætte mere. Jeg sender ikke noget til disse Efterretninger. Det skulde da være

ganske mærkeligt, om denne Institution skulde forandre sin Kurs, fordi den ikke faar 10,000 Kr. af Staten. Den er etableret af en velhavende Sømand, en højttaget Skibskaptajn; der er vedtaget Love for Selstabet, og Rederierne ere gaaede ind paa at hve 4 Skilling eller Døe pr. Registrertion af deres forenede Skibe for at dække Underbalancen; Sagen er taget i Haand af vore mest fremragende Mand paa Handelsens og Søfartens Omraade her i Hovedstaden, og saa skulde man mene, at de opgav en saadan Fundering og en saadan anlagt Institution, fordi den ikke fik en Statsunderstøttelse, som aldrig var paatænkt og beregnet eller paa nogen Maade kunde tænkes at ville fremkomme, da det hele blev anlagt. Hvad vil man sige til, at man legatorisk anbringer en Institution, hvorom ingen har haft Bud, hvor nyttig den end er, og saa siger: Nu kunne vi ikke opfylde Legatets Bestemmelser saa rundelig som muligt, nu skal Staten træde til og udfylde, hvad der mangler. Det vilde have meget vidtgaaende Følger, denne Betragtning. Jeg oplyste den Gang, vi behandlede den Sag for et Par Aar siden — jeg henviser til Folketingsstidende for 1888—89, Spalte 5392 ff. — at Tilskudet Maret forud, 15,000 Kr., var anvendt til 10 Fripladsfær ombord i dette Skib, hvilket vil sige 1500 Kr. til hver Friplads; og da Togtet varede i $4\frac{1}{2}$ à 5 Maaneder, vil det være 3 à 400 Kr. om Maaneden for hver vordende Sømandsdreng. Det kan forstaas saaledes, at det ikke just er for disse Drenges Skyld, men for hele Institutionens Skyld, at ogsaa de andre 70 Dreng i Skibet kunne faa Nedsættelse eller Nytte af, at man ved dette Statsstiftud betaler en Del af Dristingsudgifterne ved Skibet, som man ellers maatte have paa anden Maade; men Tallet er rigtigt nok; der var 10 Fripladsfær, og Beløbet var dette. Jeg tror ikke, at det behøver at være saa kostbart at faa Drengene nogenlunde vel til Søs. Naar vi nu foreslaa at begrænse Summerne saaledes som 100 Kr. for en vordende Sømandsgut og have tænkt os 20 Kr. pr. Maaned i 5 Maaneder, ville de 10,000 Kr. jo kunne skaffe 100 Dreng til Søs, hvorimod vi her faa 80 af alle Klasser, velhavende og ikke velhavende, Fyre, som maatte skulle i Orlogsfart eller maatte ikke; men det kommer ikke mig ved, da jeg ikke forholder mig særlig til denne Institution, som jeg ikke skal sige et eneste ondt Ord om, tværtimod, jeg skal med Fornøjelse høre paa enhver Nos og Unbefaling for Sagen. Vi ville faa 100 Dreng til Søs med 20 Kr. maanedlig i 5 Maaneder hver. Vort Forslag udelukker ingenlunde, at Skolestiftet